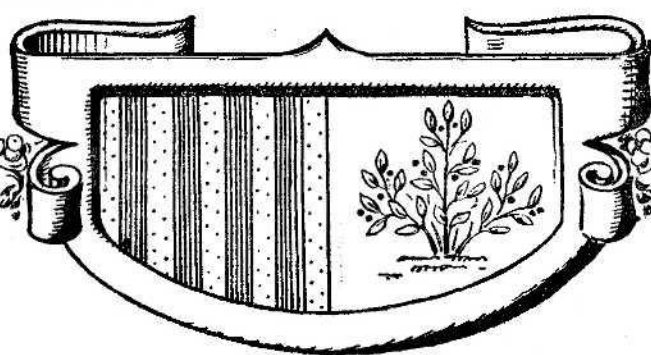
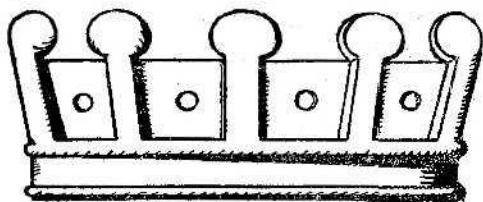

BADALONA

SETMANARI

DEFENSOR DELS INTERESSOS MORAIS I

INDEPENDENT

MATERIALS DE L'ARBÓS I SA COMARCA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Arbós i comarca, un mes, 0'30 ptes. : Fora, trimestre, 2 ptes.
Estranger, 1 any, 12 ptes. : Núm. corrent, 15 cts. : Atrassat, 25

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Sant Julià, 2

ANUNCIS, ESQUELES I REMITITS
A PREUS DE TARIFA

Marcel·lí Jané

Representant del
BANC HISPA AMERICA

amb relació directa amb les
importantes empreses bancaries
**S. A. Arnús Garí i
Soler i Torra G.ans**
per a la compra-venta a l'acte de
Valors i monedes
Negociació de Cupons
i Títols Amortitzats

Descompte de lletres
Es faciliten xecs
pera totes les places

Cartes de Crèdit
informacions financeres
Obertura de crèdits amb garantia de valors

Comptes corrents
vista i plas, 2 i 5 per 100
Caixa d'economies 3 per 100

Hores de despatx
Matí de 9 a 1.—Tarda de 5 a 7
Els dilluns no hi ha despatx

Platería, núm. 11, 1.er pis
TELÉFON 679

Banc Comercial

de Tarragona
Agencia d'Arbós
Rambla Gener, 1 i carrer Major, 64

*Admetem sotscripcions per a
les 20.000 obligacions hipote-
caries al 6 per 100 lliure d'im-
postos, emeses per la*

Catalana de Gas i Electricitat S. A.

*al tipo de 90 per 100 o sigan
450 pessetes per cada obliga-
ció, a títol irreductible, i a pa-
gar integrament al sotscriure
els títuls.*

Casa central: Apodaca, 24 (edifici propi)
Tarragona

Caixa Auxiliar: Borsí de Tarragona
Rambla de San Joan, 27

Altres Agencies:
Torredembarra i Morell

POSITIVISME

¿ Com reaccionar en la
família i a l'Escola contra
el domini del diner?

Vei-ací un dels assumptes que, comprés en el
tema «La solidaritat i l'educació», serà tractat en el
tercer Congrés Internacional d'Educació Moral a
Ginebra aqueix estiu. Tot esperant la seva exposi-
ció per homes experts i competents i prometent par-
lar-vos-en des d'aquestes mateixes columnes, avan-
çarem alguns mots.

La trista emperó dissortadament vera realitat de
la vida dels nostres temps, queda tancada en aques-
tes paraules de «Catalunya Social»: «es lluita, es
gesticula airadament, no per a assolir un ideal no-

ble i generós, sinó per a abastar la fruita d'or que
ofereix a l'home l'arbre esponerós de les ambi-
cions» i afegim nosaltres, és tan atraient, captiva
tant aqueix fruit de les ànimes més virtuoses (vo-
lem dir d'esperit fort) defalleixen i no podent sobre-
viure a la tentació, els més, s'abandonen i llurs
esperits queden anorreats com aquells corpulents
pins i robustes alsines, els quals havent sigut vícti-
mes de la corrent impetuosa del riu, són juguet de
les aigües del mateix.

—No, no i no.
—I ¿per què?
—No ho creieu sinó causa principal, factor es-
sencialíssim de la pertorbació social?
—No us comprenc.
—Contesteume amb tota sinceritat: ¿què us ha
mogut a escollir o que us ha portat al exercici d'a-
questa vostre professió?

—El vostre silenci és prou significatiu i ensems
més eloqüent que qualsevulla contesta amarada de
sinceritat; jo, amic, us seré mes sincer, dient-vos
que m'ha enlluernat el veureus gaudir de bon sou
amb molt poc rendiment d'energies per part vostra;
i us diré més, us diré, amic, que ha passat per ma-
ment certa cobejança d'arribar a disfrutar d'aquest
vostre estat deixant ço que fins avui havia cariciat;
per veure-hi la realització d'un ideal.

—I no haveu tingut prou força repren sarcasti-
cament perquè sou un illús, un idealista, un Quixot
en una paraula; i les extravagancies del heroí de la
Mancha ja sabeu millor que jo, on lo conduien.

—Hi ha també un Sancho-Panza en l'immortal
obra del Manco de Lepant; i el no seguir les peja-
des d'aqueix personatge, que encarna un positivis-
me pregón, no és raó per a creure que es el via-
rany obert pel Cavaller de la Trista Figura el que
em captivi. Jo sols us puc dir, per a justificar-me,
que esguardo l'enlairament de mires quixotesques
a través del cristall sancho-pancista i conseqüent,
afegiré: procuro fer veurer als amics que un dels
milijans de pacificació i estabilitat social és sado-
llar els esperits de la conveniencia de cercar, a l'es-
cullir un professió, art u ofici, l'idealitat del mateix
ço viu que encarna, deixant a segón terme, com a
cosa secundària, el móvil del lucre i tot ço que res-
pira envilliment.

Aquesta conversa té massa actualitat per a no
fer-ne cas; però tampoc es tot; ella, evidenciant
ço que hem afirmat pimer, ve a ésser sols un caire
de la qüestió. Aquesta té diferents aspectes que an-

rem analitzant en ulteriors articles. Fixemnos avui en un altre que també te actualitat: la qüestió dels matrimonis. La família no ha reaccionat tot i havent passat vint segles; i la Societat obra en aquest afer com els pobles antics de China, India etc; car així com aquests limitaven el desplegament d'energies dels seus homes i disciplinaven llur activitat, no permetent-els-hi fugir del camp o esfera d'acció que tenien senyalats per llur condició social avui la Societat s'escandalitza de certes unions perquè no existeix igualtat social (posició material) no veient que amb son procedir apar vulgui amparar l'instrucció d'aquelles castes que sempre foren un obstacle al progrés, que dificultaren l'escalat de tota civilització. En ple segle xx, no hi valen, doncs, aquets sofismes de la condició social basada en materialitats; car d'admetre-ho cauríem en l'aberració que inconscient admetien els antics, de fer que el desitj de la vida de cada ú fos una rutina eterna, sens poder mai sortir dels estrets límits del naixement. L'home, fixem-nos bé, l'home no es crea: es forma i no val per la noblesa o sencilles del seu bressol sinó pel fruit que dona. «El càrrec no fa l'home—digué un dia En Pol, en les seves cròniques de la *Veu*—els homes han d'enaltir el càrrec. Un home continuà—no val més, i pot valer menys, en exercir càrrec; l'home honora el càrrec més que el càrrec a l'home».

Cal reaccionar contra aquesta corrent materialista, cal desterrar aquest positivisme que nfa en el cor i cervell de la nostra societat; i si volem salvar el món, harem-li a temps la devallada al abisme.

L'Escola i la família, vera escola de la natura com remarcà «En Civera» en un dels seus compiles de «Catalunya Social» i suara ho pregonava l'eminent Doctora catalana Qubaras Bordes al parlar de «La missió de la dona devés l'Humanitat» al Casal Popular de Rubí, l'Escola i la família, diem, son els únics que podien redreçar, fent-lo reaccionar, l'esperit del poble; elles constitueixen l'única garantia i esperança del reaccionament. Si fracàssem en elles, és debades tot esforç, l'anorreament del cos social es farà inevitable. Posem, doncs, tota la nostra confiança en aquestes dues institucions; aquesta confiança encoratjarà la missió de pares i mestres; i no dubtem, que conscients i conseqüents en llur comès prepararan l'infant, el ciutadà lliure del demà, sadollant-lo de sanes conviccions, foragint de sa ment tot ço que put de materialisme, dignificant així la societat, car la llibertat d'acció i treball serà més viable; la fraternitat, únic llaç, perquè moguts tots, per l'amor devés l'ofici, art o professió escullida, desterrarem l'egoisme que fa als homes exclusivistes i per damunt de tot bategaran en llurs cors i al uníson un mateix ideal: l'amor. I diem que no hem de dubtar que pares i mestres dins llur camp d'acció, s'esforçaran en reaccionar contra la corrent imperant, perquè imposats de la gravelat del moment no podran menys qua arribar hasta al sacrifici si precis fos, per tal de que les naixentes generacions, sadollades d'aquestes idealitats, vinguin a constituir la garantia de la estabilitat social.

¡Ai d'ells i de nosaltres si perdem el temps!

I

En el «Sindicat Vitícola Comarcal d'Arbós»

El diumenge prop-passat, el senyor Mestres donà la seva anunciada conferència en el local del S. V. C. A. Més que una conferència vingué a ésser l'acte com una conversa entre ell i els socis que hi assistiren.

Es parlà sobre els següents punts: acidesa dels vins, sulfatades, plantacions i espampolar.

Respecte el primer punt digué, el senyor Mestres, que és impossible el treure l'acidesa d'un vi. És aquesta produïda pels mateixos germens que donen l'agró al vinagre, sinó que en aquest hi viu-

en a milions i en un vi acidat hi son en petita quantitat, però com que es troben en un medi apropiat de vida acabaria aquell vi acidat en tornar-se agre; podem emperò mitjançant una bona elaboració, fer que el grau d'acidesa d'un vi sigui molt petit i fins relativament nul i tenim també medis perquè no augmenti. Els germens productors de l'acidesa necessiten com element principal per a viure, l'aire. Mancan-los-hi aquest, són morts. Doncs si un vi acidat l'en privem del contacte del aire, lograrem, en bona part que aquella s'estacioni. Com ho conseguirem? Fent que les botes que per la seva porositat minva el vi i per la seva construcció queda un espai buit i per tant es contacte del aire, si tenim compte d'anar-les reomplint l'evitarem i dificultarem la vida d'aquells germens i com a conseqüència l'enfermetat de la qual en son causa. Si no és possible el reompliment caldrà procurar una atmosfera on no hi puguin viure aquells tal és la del gas sulfurós, la qual cosa obtindrem per mitjà del metabissulfat o el gas sulfurós líquid o el fluquet. I com a corolari el trasbals que un vi sà el favoreix en gran manera, en un d'acidat el perjudica ja que afavorim la vida dels causants de la malaltia.

Sobres les sulfatades, ens advertí el senyor Mestres, que no és pas necessari ni convenient posar grans dosi de sulfat; la corrent i que la pràctica fins ara aconsella és de dos kilos per càrrega o si es vol per Hectòlitre. Hem de tenir en compte que el sulfat és un medi preventiu, no curatiu. L'atmosfera d'un país com el nostre, on hi han hagut fortes invasions de mildiu, està sempre carregada d'unes llavors extraordinàriament petites, que són les que, aprofitant la temperatura del estiu i l'humitat i trobant en els ceps un perfecte medi on desenrotllar-se, van minant les parts tendres del cep i fan sortir aquelles taques blanques típiques d'una invasió mildiana. Llavors ja no hi ha remei. Perquè surtin aquelles taques és precis que pasin set dies; però si en el pàmpol hi ha un verí que mati la causa, evitarem l'efecte; per tant si abans d'aquells set dies haguéssim ensulfatat no hi hauria hagut invasió. Quant s'han de donar les ensulfatades? És difícil de dir; però tots els anys s'ha observat que qui ha sulfatat aviat ha salvat la collita. Bona prova en tinguerem l'any passat que el que sulfatà abans de Sant Isidre tingué molt de guanyat. La primera deu donar-se a primers de Maig. Com deu preparar-se el sulfat? El sulfat s'associa amb la calç per a treure-li fortaleza. Un caldo preparat amb molt de sulfat resulta excessivament àcid i crema els pàmpols, no és doncs adequat per ço que es necessita; obra ràpidament però és de males conseqüències i té poca durada. Pel contrari si es prepara amb un excés de calç, si bé la seva acció és de molta durada, en canvi esmortueix de tal manera la fortaleza del sulfat que la seva actuació resulta casi nula; per tant cal buscar un límit i ens el indica el paper de fenolftaleina que quan tot just s'enrogeix, vol dir que el caldo és neutre i en condicions de poder servir. Es deu preparar el caldo necessari pel dia, car si es té temps preparat sofreix una serie de reaccions químiques, del tot no prou conegudes, que entorpeixen el seu efecte. No es pot precisar l'espai de temps que ha de mitjançar entre un i altra ensulfadada, però el factor temps és un bon guia. Any d'humitats, any d'ensulfatar sovint; això s'ha pogut observar que no precisament ha sigut any de mildiu l'any que ha plogut molt en un dia, sinó el que ha plogut de tant en tant. Pot ensulfatar-se—i hi ha qui ho considera mellor, fins el punt d'ensulfatar tot plovent—quan les vinyes son mullades; això s'explica perquè l'aigua ajuda a disseminar el sulfat pel pàmpol, no quedant cap superfície sense l'efecte del coure.

Preguntat el Sr. Mestres, pel temps que deu estar una vinya en repós després d'arrancada ens digué que com mes temps millor, però que quatre o cinc anys sempre deuen passar-se, i que la classe de

ceps és ben diferent en cada terreny, segons la seva qualitat; bo serà, doncs en cada cas consultar-ho. També ens feu l'observació que ens pequem per plantar massa espès. No s'ha de mirar l'abundó de plantes cal facilitar el seu bon desenrotllament.

De l'espampolar, féu present que es difícil concretar la millor forma en que deu fer-se, car, si bé els pàmpols son un bon medi per a nodrir el cep, acollint de l'atmosfera elements indispensables per a sa vida, no deixen d'ésser un destorb per la circulació del aire i penetració del sol que així mateix els son necessaris. Naturalment que com mes pàmpols s'hi deixin mes la saba deu repartir-se en perjudici dels rams; per aquesta part sembla que seria bo fer una bona espampolada. Mes si tenim en compte la seva missió d'aportar elements de vida, sembla que millor seria no tornar-ne cap. El bon criteri del pagès deu ésser el regulador d'aquesta operació. No obstant entre dues passades, en una espampolada despòticament i l'altra feta amb cuidado, la primera dona més fruit però la segona envellaix mes. El que deuen treure's sempre son els cavalls, car tota part tendre ve a ésser un paràsit del cep, i com que els cavalls ho son sempre en lloc de portar-li profit, viu a expenses d'ell, per tant deu treure's sempre.

I aquí acabà el senyor Mestres, les seves instruccions prometen no tardar a tornar-nos a veure per a parlar-nos de tantes coses que son de molt d'interès pels agricultors.

La concurrència, que pel nombre de socis que compte el S. V. C. A. era un xic migrada, en sortí molt satisfeta.

S.

FUTESSES

DEL TEMPS

Era dissapte passat,
El primer del mes que som,
I hom que veu passar un hom
Un altre de tot mudat
I un altre i encara mes,
Tots cap a la casa gran,
Un per un hi van entrant
I en sortiren molt després.
El no ésser a la nit,
Que es l'hora de la sessió,
Va causar expectació
El notar aquell seguit.
Que succeeix; perquè hi van
Tanta gent? Hom preguntà.
I un d'enterat, contestà:
Res... com que es dissapte, en fan

MARINGO

ESPORTIVA

Sense pretensions de voler donar un alligonament i amb el sol objecte de satisfer alguna pregunta que s'ha me fet, valg a exposar algom sobre materia futbolística.

No hi ha dubte que d'entre tots els esports, el futbol, és el que predomina en tot Espanya i podem dir que la Capital de Catalunya és la capdavantera d'entre tots els pobles de la Península. I la nostra vila ha sentit flamejar, també, el destilg de l'emoció esportiva fundant el seu Club d'esports.

Fet a ple aire és un esport higiènic. Té el seu origen, segons sembla, en els jocs que moltes centúries enrera, tenien lloc als entorns de Roma, on dos bàndols es disputaven el fer passar una grossa bola la ratlla divissòria d'un gran camp. Trobà un excel·lent medi a l'Anglaterra i convenientment reglamentat fou adoptat en mols països per enfortir la raça. Avui ha esdevingut a més, un adornament i un atractiu dels pobles. És un joc noble, ja que la lluita s'estableix entre dos bàndols d'onze jugadors cada un i és portada a cap en igualtat de

circumstàncies per ambdós. Cada equip està integrat per: un guarda meta o porter (guardador de la porta); dos defenses, quina missió es tallar l'embestida dels davanters; tres mitjos, que ajuden la defensa i porten el joc als seus davanters, i cinc davanters que, com diu la mateixa paraula, són els encarregats de l'avençament, procurant fer entrar la pilota al marc contrari (goal) (1). Són cinc que ataquen contra cinc que defensen, o també: per cada un que ataca un que defensa no essent permès anar dos jugadors contra d'un, ço que és castigat.

El joc es porta principalment amb els peus no podent cap jugador tocar la pilota amb les mans, excepte el porter que és l'únic que té aquest privilegi, però tampoc pot tenir-la massa temps entretinguda, del contrari s'el castiga. La falta és més o menys greu segons el lloc on és comesa, per això hi ha les divisions en el camp.

La ratlla del mitg indica solament la partió del camp per disposar els dos bàndols, al començar el partit podent els jugadors anar per tot el camp. La àrea de més a la vora de la porta es la de goal del domini del porter; l'altra, d'uns 16 metres, és l'àrea de penalty (2). Una falta en que incorren molt sovint els jugadors és en (geims) tocar la pilota amb les mans; és castigada amb un cop lliure que dona un jugador del equip contrari. Altres en donar una empenya malament, anar dos jugadors contra un, fer una treveta intencionadament que es castiguen de la mateixa manera. Si aquestes faltes les fan els jugadors dintre l'àrea de penalty del seu bàndol el càstic és més fort; es col·loca la pilota a onze passos naturals de la porta i deixant el lloc lliure, guardant solament la porta el porter, un jugador contrari pica la pilota directa a la porta. Els cinc davanters han de mirar, en combinar-se la pilota, que entre ells i la porta contrària hi hagin per lo menys tres jugadors de l'altre equip, de lo contrari no poden tirar la pilota quedant, al entrar en aquella posició fora de joc (off-side) (3); aquesta falta es castiga amb un cop lliure des de la porta, o sigui que un defensa pot allunyar la pilota sense cap impediment.

Sempre que la pilota surti fora dels límits laterals del camp hi ha que posar-la en joc, cosa que fa un jugador contrari amb les mans i sempre de cara al camp.

(Continuadà)

FUTBOL

Dia 2 d'Abril de 1922.

P. Walquiria de S. Sadurní.—2; Arbós.—0.

A dos quarts de quatre s'ordenen els dos equips d'aquesta manera:

P. Walquiria: Tendas, Segarra, Prat II, Raventós, Oliver, Moliné, Rivière, Prat I, Forn, Sardà, Zera.—Arbós: Soler, Suriol II, Mestres, Goma, Más, Romagosa, Torras, Mas II, Suriol I, Llorens, Badell.

I sots l'arbitratge d'en Paulino del «Vilafranca» comença el partit sortint el S. Sadurní. En el primer temps el joc es bastant repartit amb lleuger domini dels forasters, acabant amb l'empat a 0 goals. En el segon temps es complet el domini dels visitants que aconseguiren marcar dos goals entrats per l'Oliver que juga de devanter centre i demostra conèixer ço que es el futbol. En general tots els equips forasters donaren sensació d'estar bregats en lluites futbolístiques oferint un bon conjunt. Els d'aquí la majoria són aprenents, diguem que fa tres mesos que està fundat el Club, els manca molt d'entrenament, empró van defensar-se de valent.

Farem menció especial dels defenses de l'Arbós quina actuació fou molt encertada jugant molt be. El porter tingué moments bons, com també els

mitjos. Els cinc davanters un desastre tots cinc; podem dir que durant la segona part es vegeren per res. Esperem en altre partit veure'ls jugar amb mes harmonia, no dubtant que no amb constància arribaran a dominar la pilota

KIK

CRONICA ARBOSENCA

MUNICIPAL

El dia primer d'Abril tingué lloc la constitució del nou Ajuntament, assistint a l'acte els Regidors que han de continuar, llevat del senyor Soler, i els nous elegits. Actuà de president interí el senyor Mafé i llegits els articles de la llei que fan referència a l'acte, es procedí a la votació d'Alcalde, resultant elegit per 7 vots i una papeleta en blanc don Esteve Cruaies Vives. Seguidament son elegits pel mateix número de vots els senyors don Francesc Mafé Cardona i don Joan Amiguet Rossell, pels càrrecs de Tinent primer i segon respectivament.

Per unanimitat es designà a don Pere Rovira Rossell per Regidor Síndic i a don Josep Roig Carbó per Suplent de Síndic.

Finalment s'acordà fixar els dimarts de cada setmana per a la celebració de les sessions ordinàries a l'hora de les nou de la nit.

Sessió del dia 4 d'Abril. Assisteixen els Regidors senyors Mafé, Amiguet, Rovira, Roig, Feliu, Batet i Albornà, presidint l'Alcalde senyor Cruaies.

El Secretari llegeix els articles de la llei referents a les Comissions permanents i especials per la divisió de l'Ajuntament. Pres el corresponent acord sobre el número de dites Comissions i Regidors que han de compondre-les, es procedeix a cobrir-les per mitjà de votació.

Per unanimitat es fan els nomenaments de Vocals per la Junta de 1.ª Ensenyança, del Cementiri i d'Aigües potables.

S'acorda declarar el càrrec de Depositari Concejal, designant-se per a exercir-lo a don Pau Batet Solanes, qui seguidament es fa càrrec de la Caixa.

Finalment es despatxa un estat relacionat amb la constitució de l'Ajuntament que s'ha d'enviar al M. I. senyor Governador civil de la provincia, i s'aixeca la sessió.

RELIGIOSA

En el prop-passat, diumenge, tingué lloc la primera comunió dels nens i nenes, que per aquest acte venien preparant-se i assistint al catecisme des de primers de Gener. Foren 18 els nois i 11 les noies, als qui acompanyaren en tan solemniat acte els que havien fet la seva en els anys anteriors. A la tarda després de la funció se'ls donà com a record una artística estampa, i un petit devocionari, acabant l'acte amb el cant de «Fem la veu», «Himne del creient» i «Al cel volem anar» dirigits per Mossén Joan Bta. Marí. Nostra felicitació a aquests nens i nenes i a llurs pares i família.

Amb la solemnitat de costum i nombrosa concurrència, s'ha celebrat en aquesta església parroquial el Setenari dels Dolors de la Sma. Verge, començant tots els dies a les 7 de la tarda. El Rvrent. P. Bru d'Igualada, caputxí, dirigí sa veu clara i precisa, tractant assumptes adequats a dit acte i necessitats de nostres dies. Acabà el divendres amb la comunió general i plàfica, ofici amb exposició del Santíssim a les 10, i funció a les 4 de la tarda.

Setmana Santa.—Diumenge de Rams: A dos quarts de 10, benedicció dels Rams, processó; a les 10 ofici. Tarda: a les 4 Via-Crucis pels carrers, i arribant a l'església adoració de les cinc llagues, rosari i sermó quaresmal.—Dijous Sant: Matí, a les 5, confessions; a les deu Ofici, Comunió general i processó al Monument. Tarda: a les 4, Matines a les 8 processó; de retorn, rosari i adoració

de les cinc llagues.—Divendres Sant: Matí: a dos quarts de 6 sermó de Passió, i acabat Via-Crucis fins a la capella de l'Hospital; a les 10, Ofici propi d'aquest dia i adoració de la Vera-Creu. Tarda: a les 8 processó i essent a l'església, reso de la Corona dels Dolors de Nostra Senyora.—Dissabte Sant: Matí, a dos quarts de 7 començaran les ceremonies pròpies del dia, benedicció de les Fonts Baptismals, i a les 8, Ofici.

Misses: Dilluns a les 6 per Ana Lidia Sommer; dimarts a la mateixa hora per Ramona Albornà; dimecres a les 7 per Francesc Gener; a dos quarts de 8 per Antonia Rossell (a. c. s.)

JUDICIAL

Naixements, Matrimonis i Obits inscrits en el Registre Civil d'aquesta vila durant el passat mes de Març.

Naixements: Dia 2, Julià Jané Figueras, fill de Joan i Montserrat. Total 1.

Matrimonis: Cap.

Obits: dia 12 Francesc Amiguet Batlle de 72 anys, per miellitis crònica. Dia 23, Casimira Marí Plancheria de 26 anys per tuberculosi pulmonar i mesenèrica. Total 2.

VARIA

Amb aquest número regalem als nostres subscriptors el quadern número sis de les Notes històriques de la parròquia i vila d'Arbós.

Els bisbalencs ens tornen avui la visita que els feu «l'Agrupació Deportiva» d'aquesta vila junt amb una colla d'entusiastes, i aprofitant-la, faran un torneig amistós de Futbol els seus equips i els nostres. Que els sigui agradosa llur visita, i puguin servir-ne tan bon record com nosaltres de la que els hi ferem.

Ens comunica l'«Agrupació Deportiva» que probablement el dia de Pasqua es celebrarà el partit Argos-Arbós, que va tenir-se de suspendre pel mal temps el dia 26 del mes passat.

Any nou, vida nova, diu un vell adagi. No cal dir que això va per l'Ajuntament recentment renovat. Que es recordi la Corporació Municipal de tantes coses com hi han que necessiten el cuidado paternal de les autoritats primeres; que es recordin que hi són pel poble, tot fent que aquest estigui content d'ell; que al final de la seva etapa hom pugui dir: Ho han fet més que bé. Això ha d'ésser llur satisfacció i anhel.

Cupons Venciment 1.er d'Abril

La Casa MARCELI JANÉ els paga al mateix preu que anuncia la casa Soler i Torra Germans de Barcelona.

VENDRELL : IMPREMTA RAMON : TELÉFON 770
Representant a l'Arbós : Ramón Escarrà : Major, 34

Blondas y encajes al bolillo

Mantelerías Bordados

E. Vall-Borrás

Major, 33 Arbós Condal, 7 Barcelona

(1) Pronunci's: «gol».

(2) Pronunci's: «Penalt».

(3) Pronunci's: «Ursaid».

Elaboració de ví sense alcohol

MARCA **MOSTUVA** (nom registrat)
CINTO RIBOSA

Banyeres del Penedés

(Tarragona)

ANTON FELIU

Contratista d'obres

Planos i Pressupostos gratis

Cases Noves, 4

ARBÓS

Tripas para embutidos

de Nueff y Co. de Chicago U. S. A.

calidades insuperables, servidas siempre con ventaja de precio

Pimentones puros y garantizados de Vera y Die de Orihuela.

Depositarario General

Juan Mas Vidal

Arbós del Panadés

CORRESPONDENCIA

Don A. Calmet. - Ataulfo, 14. - 1.º BARCELONA

"Hotel Moderno"

Propietaris: Jover i Solé Germans

TOT CONFORT — PREUS REDUITS

SITUAT EN EL PUNT MES CÉNTRIC DE

BARCELONA

Carrer del Hospital, 5, 7, 9 i 11 - Teléfon 2239

Vidua i fills de Salvador Ribé

Taller mecànic de

Ebanisteria i Fusteria

Palma, 14 i 15. — ARBÓS

2 CASESen venta, situades al millor punt de la vila,
raó: C. Mas, carrer Major, número 65.**Pneumosol Castellvi**

Balsàmic-reconstituent

BRONQUITIS - CATARROS - TUBERCULOSIS - DESGANA
DEBILITAT GENERAL

De venda en totes les bones Farmacies i en la del autor:

Farmacia Castellvi, VENDRELL

Un bon sabó estalvia temps, roba i diners

SABONS ARPA

NOM REGISTRAT

Fabricació exclusiva de

LLUIS ROMAGOSA

FABRICA EN SANT MARTÍ (Barcelona)

Carles Mas Tarafa

Administració compra-venta de

Finques rustiques i urbanes

Prestecs hipotecaris

Facilitats per a l'adquisició de finques en les principals
capitals i poblacions importants

Major, 65

Arbós del Penadés

Casa per llogar

a Banyeres a 20 m. del ferrocarril, composta de planta baixa, jardí i pis convenientment instalat. Raó: En aquesta administració.

Disponible**FUTBOL****AVUI****PARTIT**

Entre l'"Unió Bisbalenca F. C." i l'"Arbós F. C."

En el camp d'Esports d'aquesta vila A les 3 de la tarda